

Arrest

nr. 43 721 van 25 mei 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 10 november 2009 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 oktober 2009.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 7 april 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 mei 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en van attaché L. EECKHAUT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster kwam volgens haar verklaring op 8 juli 2003 het Rijk binnen en diende op 14 mei 2007 een tweede asielaanvraag in. Op 14 oktober 2009 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart een Angolees staatsburger te zijn, geboren te X in 1985. Op 10 juli 2003 diende u een eerste asielaanvraag in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ) die op 28 november 2003 door het Commissariaat-generaal werd afgesloten met een bevestigende beslissing van weigering van verblijf op basis van het bedrieglijk karakter van deze asielaanvraag. U diende tegen deze beslissing een beroep tot nietigverklaring in dat door de Raad van State bij arrest van 19 april 2007 werd verworpen, waarna u op 14 mei 2007 een tweede asielaanvraag indiende. In het kader van uw tweede asielaanvraag roept u

een vrees in voor besnijdenis van uw dochters in Guinee, het land van herkomst van uw partner en vader van uw kinderen. Voor het overige blijft u bij de feiten die u reeds tijdens uw eerste asielaanvraag inriep.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk maakt dat in uwen hoofde of in hoofde van uw kinderen een "gegronde vrees voor vervolging" zoals bepaald in de Conventie van Genève of een "reëel risico op het lijden van ernstige schade" zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in aanmerking kan worden genomen.

In het kader van uw tweede asielaanvraag roept u een vrees in voor besnijdenis van uw dochters in geval van een eventuele terugkeer naar Guinee. U zou na de verwerping van uw beroep bij de Raad van State immers gehoord hebben dat jullie bescherming kunnen krijgen voor jullie dochters omdat zij in het land van uw partner besneden zullen worden (gehoorverslag CGVS, p. 5). In deze dient echter opgemerkt te worden dat uw kinderen weliswaar de Guinese nationaliteit bezitten, maar dat u op geen enkele manier aantoont dat uw kinderen - die overigens op uw bijlage 26 ingeschreven staan - niet samen met u naar Angola zouden kunnen terugkeren waar ze volgens uw eigen verklaringen geen gevaar lopen op vrouwelijke genitale verminking (gehoorverslag CGVS, p. 6). U haalde weliswaar meermaals aan - overigens als enig argument- dat u omwille van de familiale problemen die u reeds tijdens uw eerste asielaanvraag inriep niet kan terugkeren naar Angola (gehoorverslag CGVS, p. 7-8), waarbij evenwel dient vastgesteld te worden dat deze eerder door u aangehaalde problemen door de Commissaris-generaal bij beslissing van 28 november 2003 bedrieglijk werden bevonden. Daar u in het kader van uw tweede asielaanvraag geen nieuwe elementen (feiten of stavingsstukken) aanvoert ter ondersteuning van deze reeds eerder door u ingeroepen feiten of ter weerlegging van het vastgesteld bedrieglijk karakter ervan (gehoorverslag CGVS, p. 6), kan u dan ook onmogelijk gevolgd worden in uw bewering als zou u omwille van deze eerder ingeroepen problemen niet met uw dochters kunnen terugkeren naar uw land van herkomst.

Verder wenst de Commissaris-generaal er op te wijzen dat u tijdens het gehoor op het CGVS verklaarde dat uw oudste dochter, Diallo Adama Gando, de Angolese nationaliteit bezit (gehoorverslag CGVS, p. 8), maar dat u na het gehoor op het CGVS door de Guinese ambassade in België liet attesteren dat ook zij een Guinees staatsburger is. Derhalve werd haar moedwillig de nationaliteit gegeven van een land waar zij volgens uw eigen verklaringen een gevaar loopt op vrouwelijke genitale verminking. Dit doet echter niets af aan het feit dat u op geen enkele manier aannemelijk maakt dat uw drie dochters niet met u naar Angola zouden kunnen terugkeren, zodat er bijgevolg noch in uw hoofde, noch in hoofde van uw kinderen nood is aan een vorm van internationale bescherming. Volledigheidshalve wenst de Commissaris-generaal er overigens op te wijzen dat alle drie uw dochters overeenkomstig artikel 9 van de Angolese Nationaliteitswetten nr. 13/91 van 11 mei 1991 en nr. 1/05 van 1 juli 2005 als kinderen van een Angolese moeder "do pleno direito" (van rechtswege) recht hebben op de Angolese nationaliteit (zie landeninformatie in uw administratief dossier).

Voor een motivering met betrekking tot de overige elementen in uw asielaanvraag wordt verwezen naar de beslissing die in hoofde van uw partner, Diallo Mohamed Gando (03/15964Z), wordt genomen. U haalt immers dezelfde asielmotieven aan als hem. In het kader van zijn asielaanvraag heb ik een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen omwille van het ongegronde karakter van zijn asielmotieven. Bijgevolg kan ook wat u betreft niet besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees in de zin van de Conventie van Genève of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid op het feit dat uw dochters niet mogen worden teruggeleid naar Guinee gelet op het gevaar dat zij er lopen het slachtoffer te worden van vrouwelijke genitale verminking."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw

onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoekende partij beroept zich in haar verzoekschrift op de *“schending van de beginselen van behoorlijk bestuur”*, met name het *“zorgvuldigheidsbeginsel”*, het *“redelijkheids- en vertrouwensbeginsel”* en *“de motiveringsplicht”*.

2.2.1. De bepalingen vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij kritiek uitbrengt op de inhoud van de motivering zodat zij een beweerde schending van deze motiveringsplicht niet dienstig kan inroepen. Aangezien verzoekende partij de beoordeling van de aangehaalde feiten door de Commissaris-generaal betwist, voert zij de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

3. Onder ‘middel’ wordt begrepen een voldoende duidelijke omschrijving van de door de beslissing overtreden rechtsregel of rechtsprincipe en van de wijze waarop de rechtsregel of rechtsprincipe door de bestreden beslissing wordt geschonden. De aangevoerde schending van het *“zorgvuldigheidsbeginsel”* en het *“redelijkheids- en vertrouwensbeginsel”* komt er enkel op neer te poneren dat verzoekster het oneens is met de bestreden beslissing. Verzoekster zet nergens concreet uiteen waar en hoe de aangevoerde rechtsnormen de bestreden beslissing schenden. Dit onderdeel van het middel is derhalve onontvankelijk.

4. Nopens de status van vluchteling

4.1. Verzoekster diende een tweede asielaanvraag in. Ze meent dat haar dochters in Guinee onderworpen zullen worden aan genitale verminking en beroept zich tevens op de feiten aangehaald tijdens haar eerste asielaanvraag. Verzoeksters eerste asielaanvraag werd afgewezen omdat geen geloof kon worden gehecht aan de vluchtmotieven en de problemen met de familieleden van verzoekster in Angola. Het beroep tot nietigverklaring van de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in het kader van verzoeksters vorige asielaanvraag werd door de Raad van State verworpen. Overeenkomstig het algemeen rechtsbeginsel dat er niet meermaals geoordeeld wordt over eenzelfde zaak is te dezen de bevoegdheid beperkt tot de beoordeling van de in de tweede asielaanvraag aangehaalde nieuwe gegevens en de mogelijke gevolgen hiervan, alsmede van de aanvraag om toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. De bevoegdheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is in onderhavige procedure beperkt tot de beoordeling van de in de tweede asielaanvraag aangehaalde nieuwe feiten.

4.2. Verzoekster stelt dat haar partner de Guinese nationaliteit heeft en haar dochters eveneens. Verzoekster toont echter niet aan dat zij naar Guinee moeten gaan nu noch verzoekster, noch haar dochters enige band hebben met Guinee. Daarbij stelt de bestreden beslissing dat *“overeenkomstig artikel 9 van de Angolese Nationaliteitswetten nr. 13/91 van 11 mei 1991 en nr. 1/05 van 1 juli 2005 de kinderen van een Angolese moeder “do pleno direito” (van rechtswege) recht hebben op de Angolese nationaliteit (zie landeninformatie in uw administratief dossier)”*. Dit wordt overigens bevestigd door verzoekster waar ze stelt dat haar oudste dochter, D.A.G. geboren in Angola uit haar Guinese vader en Angolese moeder, de Angolese nationaliteit heeft (zie gehoorverslag CGVS, p. 8). Ter terechtzitting bevestigt verzoekster opnieuw dat haar oudste dochter ingeschreven stond in haar Angolese paspoort toen ze naar België reisden. Verzoeksters partner heeft dit ter terechtzitting niet ontkend. Uit haar eigen verklaringen en uit de informatie van GAMS-België die door haar werd neergelegd blijkt dat haar dochters in Angola geen risico lopen op genitale verminking (zie gehoorverslag CGVS 31.03.2009, p.6). Het verzoekschrift betwist dit evenmin.

4.3. Verzoekster is nadat haar asielaanvraag in beroep was afgewezen en haar verblijfsituatie in België onzeker was, naar de Guinese ambassade in België getrokken om een nationaliteitsattest te vragen voor

haar dochters en dit niettegenstaande ze niet officieel gehuwd is met haar Guineese partner. Verzoekster kan zich aldus bezwaarlijk beroepen op het gevaar voor de fysieke integriteit van haar dochters in Guinee. Immers dient te worden herhaald dat zonder dat hierover betwisting kan bestaan, noch enige dwang op verzoekster werd uitgeoefend, zij haar dochters vrijwillig onder de bescherming zet van de Guineese overheid en daarbij zelfs de nationaliteit van haar oudste dochter tracht te wijzigen. Ter terechtzitting blijkt dat verzoekster zich bewust was van het mogelijke gevaar van genitale verminking in Guinee door haar contacten met de GAMS en de Guineese gemeenschap in België en haar besprekingen met het CGVS. Uit haar handelwijze dient aldus te worden afgeleid dat zij meende dat dit gevaar, in haar geval, situatie en in de familie van haar partner, niet reëel was. Anders oordelen zou immers op verregaande onverantwoordelijkheid wijzen en betekenen dat verzoekster opzettelijk en bewust haar dochters in gevaar heeft gebracht om verblijfsrechtelijke redenen en aldus, indien zij in België strafrechtelijk zou worden beoordeeld, mogelijk misdadig heeft gehandeld.

4.4. Daargelaten dat zoals hoger aangehaald, de dochters op basis van verzoekster ook de Angolese nationaliteit kunnen verkrijgen, stelt de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht dat verzoekster met haar gezin naar Angola kan terugkeren: Er *“dient echter opgemerkt te worden dat uw kinderen weliswaar de Guineese nationaliteit bezitten, maar dat u op geen enkele manier aantoont dat uw kinderen - die overigens op uw bijlage 26 ingeschreven staan - niet samen met u naar Angola zouden kunnen terugkeren waar ze volgens uw eigen verklaringen geen gevaar lopen op vrouwelijke genitale verminking (gehoorverslag CGVS, p. 6)”*. Verzoekster betwist deze vaststelling niet, noch doet ze een poging om de objectieve informatie toegevoegd aan het administratieve dossier te weerleggen. Aldus blijft de bestreden beslissing op dit punt gehandhaafd.

4.5. Ten overvloede kan worden gesteld dat uit het arrest geveld in zake haar echtgenoot (nr. 43 720 van 25 mei 2010) blijkt dat hij minstens achttien jaar geleden vertrokken is uit Guinee en hij tot zijn komst naar België legaal in Angola woonde. Er zijn dan ook geen redenen voorhanden om aan te nemen dat hij zijn gezin niet zou kunnen vervoegen in Angola.

4.6. De documenten van verzoekster, haar kinderen en haar partner uit Angola, Guinee en België ondersteunen hun identiteit en verblijf in Angola. De overige documenten -van verzoeksters dochters bij GAMS-België, inzake vrouwelijke genitale verminking waaronder een document “Le monde de la femme” en een medisch attest van Dr. Budo ter bevestiging dat verzoeksters dochters niet besneden zijn- kunnen slechts bevestigen dat verzoeksters dochters geen gevaar lopen op vrouwelijke genitale verminkingen in Angola. De overige medische attesten van Dr. Budo en Dr. Stoffelen betreffende oorontstekingen en astigmatisme zijn in casu niet relevant en evenmin de neergelegde opleidingsattesten in België. Het artikel van Amnesty International betreft Guinee en is aldus evenmin nuttig nu verzoekster Angolese is en met haar kinderen naar Angola kan.

4.7. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

5. Nopens de subsidiaire bescherming

5.1. Verzoekende partij heeft niet aannemelijk gemaakt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. Verzoekster beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus en brengt geen enkel bijkomend argument aan. Noch uit haar verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier en het verzoekschrift blijkt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006.

6. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftwintig mei tweeduizend en tien door:

mevr. K. DECLERCK, wvd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK